

[Rasmus Hansen.]

forarger Kommunisterne og i Særdeleshed kommunistiske Medlemmer af dette høje Ting. Men det kan jo være, at det utrolige er sket, det utrolige, som den højttærede Forsvarsminister udtrykte Formodning om, nemlig at det kommunistiske Parti i Dag har faaet et helt nyt Standpunkt til Ytringsfriheden, et andet end det har haft tidligere; men hvis det utrolige virkelig skulde være Tilfældet, saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen blev saa vred over den højttærede Forsvarsministers naturlige Bemærkning om det kommunistiske Partis Fortid.

N. Chr. Christensen: I det tunge Stof, Rigsdagen til daglig behandler, har det kommunistiske Parti aabenbart set det som en Opgave at bringe dette høje Ting lidt Underholdning ved Forelæggelse af en Sag, som i sin tilsyneladende Højtidelighed alligevel ikke kan undgaa at kalde paa Smilet. Kommunisterne som Værnere af Pressefriheden, det er jo i sig selv en Sensation, selv om jeg er bange for, at den er af samme flygtige Karakter som de Spøgelsesraketter, der aabenbart har givet Kommunisterne nogle søvnløse Nætter, der altsaa er resulteret i, at man har stillet denne Forespørgsel. Nu hører vi fra den ærede Ordfører for Forespørgerne, at Formaålet med Forespørgselen er det, at man fra kommunistisk Side vil værne Ytringsfriheden her i Landet, og til Belysning af, at Ytringsfriheden er blevet krænket, citerer man en Række fortrolige Bemærkninger, som Generalstaben har tilstillet den danske Presse. Jeg har selv set disse Bemærkninger, efterhaanden som de er fremkommet. Jeg maa sige, at jeg har ikke paa noget Tidspunkt følt mig forurologt med Hensyn til, at Ytringsfriheden skulde være krænket. Jeg maa derimod give den højttærede Forsvarsminister Ret i, at en enkelt af disse Udsendelser havde en noget uheldig Karakter, nemlig den, der var mærket med: „Fortrolig. Privat til Redaktøren“, og ifølge hvilken man ikke maatte meddele, at der var faldet Meteor her i Landet. Dette Spørgsmaal kom jo imidlertid straks ud af Verden, og dermed er der ikke noget som helst Grundlag for den stillede Forespørgsel fra kommunistisk Side. Derimod kunde der være al mulig Grund til, at man fra Myndighedernes Side gjorde opmærksom paa, at man med en vis Varsomhed skulde behandle alle disse mere eller mindre taabelige Meddelelser, som Pressen modtog paa dette Tidspunkt, og som navnlig i en vis Del af

Pressen gav sig Udslag i, at man bragte store sensationsopsatte Artikler herom. Denne Henstilling, som altsaa ikke var noget Direktiv, men netop kun en Henstilling, gjorde stiltfærdigt opmærksom paa, at det vilde være bedst, hvis man modtog Meddelelser om, at saadanne Raketbomber var faldet, saa ikke at stedfæste dem. Hvor berettiget dette er, fremgaar af den senere Meddelelse om, at det ikke var Raketter, men derimod en Meteor, der var Tale om. Jeg kan sige, at i disse Dage, hvor Bladene blev oversvømmet med Beretninger, indsendt fra Korrespondenter, troede man, at det var Spøgelsesraketter, der var set, saa jeg ser ikke noget som helst forkert i, at man undersøgte Sagen ordentligt, inden den kom frem.

Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til den kommunistiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holst. Naar det ærede Medlem nu optræder som saa ivrig Værner af Ytringsfriheden, kan man jo ikke frigøre sig for den Tanke, at Forespørgselen alligevel maa have et andet Motiv end det, der er givet Udtryk for her i Dag. For hvis det virkelig er Kommunisternes Hensigt at værne Ytringsfriheden, hvor var de ærede Medlemmer fra det kommunistiske Parti saa henne i Foraaret, da Partiet var indforstaaet med, at Pressens Ytringsfrihed blev knægtet her i Landet i en Strejkesituation? Da saa jeg ikke noget i „Land og Folk“ om, at man var forarget over det Grundlovsbrud, som fandt Sted. Der blev ikke i dette høje Ting stillet nogen som helst Forespørgsel i den Anledning.

Man kan derfor ikke frigøre sig for den Tanke, at naar det kommunistiske Parti i Dag optræder som Værner af Ytringsfriheden, er det kun i de Tilfælde, hvor det passer dette Parti, men naar Ytringsfriheden virkelig bliver angrebet her i Landet, saaledes som det bl. a. er sket i Aar, mærker man ikke noget til, at det kommunistiske Parti er saa forarget, som det har fundet Udtryk her i Dag.

Derfor ønsker jeg at stille det ærede Medlem det Spørgsmaal, om hans Interesse for Ytringsfrihedens Bevarelse her i Landet gaar saa vidt, at han ved fremtidige Forsøg paa at kneble Ytringsfriheden gennem ulovlige Strejker, saaledes at kun den Presse, som tilhører de to socialistiske Partier, kan udkomme, er imod, at Ytringsfriheden saaledes knebles. Hvis dette er Tilfældet, ja, saa maa vi jo begynde at tro paa, at der har fundet en Omvendelse Sted inden for Partiet, men hvis man ikke paa dette Punkt kan give et klart Svar, da vil jeg stadig